

Izsó Zita

Olvadás

A klímaváltozás miatt
 idő előtt ébrednek téli álmukból a medvék,
 és szép lassan enyhülő érzéseinktől
 túl korán kelnek fel halottaink,
 akikkel már nem tudunk időben kibékülni.
 Hiába próbálják, képtelenek visszaaludni.
 Már nem érznek semmit,
 de tudják, mit tettek, amikor éhesek voltak,
 ezért felborogatják a házunk előtti kukákat,
 és széttúrják az évtizedek alatt
 felhalmozott szemetünk.
 Mi nem gyújtunk lámpát,
 nehogy meglássák, otthon vagyunk,
 a párás ablaküveg mögül nézzük őket,
 tudjuk, ez talán az utolsó lehetőségünk,
 hogy beszéljünk velük,
 de még most sem merünk kimenni.
 Attól félünk,
 már sosem fogjuk őket megszelídíteni.

Tiltott sziget

Egy lakatlan szigetre érünk,
 ahol még nem járt előttünk senki.
 Szelíd őzek sietnek elénk,
 nem értjük, hogyan hihettek ennyire abban,
 hogy az ember létezik.

Felettünk madarak,
 kérdezni szeretnék róluk,
 de te beljebb csalsz,
 azt mondd,
 amíg itt vagyunk, nem mernek leszállni,
 ha önzők vagyunk,
 és sokáig maradunk,
 nem bírják majd tovább,
 és lezuhannak a földre,
 nyomot hagynak bennünk,

mint a meteorok,
és végül úgysem tudunk meg róluk semmit,
csak a becsapódás méretéből fogjuk sejteni,
milyen magasan voltak.

Odabent már minden alszik.
Mozdulatlan a sziget belseje,
mint egy atom magja,
itt még sűrűbb a növényzet,
az egyik ágon feltűnik
egy addig ismeretlen állatfaj példánya,
te beszélni kezdesz róla,
nehogy véletlenül magadról kérdezzelek,

attól kezdve csak téged nézlek
és közben próbálom nem elképzelní,
vajon miféle büntetés vár arra,
aki valamilyen megmagyarázhatatlan módon
otthon alszik el, és végül
egy olyan megszentelt helyen ébred,
ahova illetéktelennek
soha nem szabadott volna behatolnia.

Kerber Balázs

Még a robbanás előtt

Szeretnék egy sárga kabátot látni, legyen
tél vagy csak borongás, szürke kövön
a fátyolos nedvesség; az ég pedig, mintha
nem is volna, kék és semmi, kék és szürke
között, egy bizton elsuhanó napszakban,
mikor az ablakok jönnek, üveg sorban,
táblaházak mélázó rózsaszíne. Ebben az
időben nem gond, ha esteledik, és az sem,
ha két órával később van; nézd a lámpa
fénygömbjét, a fénygombokat, ha csak
jólesően van hideg. Milyen fényes tud
lenni a kő, egy világító fal, ha szinte
súrolom, mikor megyek, kerítésléceken
távolodó csillag, kék ajtó, akár egy szignál,
cigifüst szálnyi hűvöse. Távolodó
háztömbök kényelmes sötétje. Keskeny